

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG)
nr 924/2009**

av den 16 september 2009

**om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen och om
upphävande av förordning (EG) nr 2560/2001**

(Text av betydelse för EES)

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs bestämmelser om gränsöverskridande betalningar inom gemenskapen, som säkerställer att avgifterna för gränsöverskridande betalningar inom gemenskapen är desamma som för betalningar i samma valuta inom en medlemsstat.
2. Denna förordning ska, i enlighet med bestämmelserna i direktiv 2007/64/EG, tillämpas på gränsöverskridande betalningar som är uttryckta i euro eller de nationella valutorna i de medlemsstater som har meddelat sitt beslut att tillämpa denna förordning på sin egen nationella valuta i enlighet med artikel 14.
3. Denna förordning ska inte tillämpas på gränsöverskridande betalningar som betaltjänstleverantörer utför för egen räkning eller för andra betaltjänstleverantörers räkning.
4. I artiklarna 6, 7 och 8 anges bestämmelser om autogireringar i euro mellan betalningsmottagarens och betalarens betaltjänstleverantörer.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *gränsöverskridande betalning*: en elektroniskt behandlad betalningstransaktion som initierats av en betalare eller av eller via en betalningsmottagare där betalarens och betalningsmottagarens betaltjänstleverantörer befinner sig i olika medlemsstater,
2. *nationell betalning*: en elektroniskt behandlad betalningstransaktion som initierats av en betalare eller av eller via en betalningsmottagare där betalarens och betalningsmottagarens betaltjänstleverantörer befinner sig i samma medlemsstat,
3. *betalare*: en fysisk eller juridisk person som är betalkontoinnehavare och som godkänner en betalningsorder från detta betalkonto eller, om det inte finns något betalkonto, en fysisk eller juridisk person som lämnar en betalningsorder,
4. *betalningsmottagare*: en fysisk eller juridisk person som är den avsedda mottagaren av medel som har omfattats av en betalningstransaktion,

▼ B

5. *betaltjänstleverantör*: någon av de kategorier av juridiska personer som avses i artikel 1.1 i direktiv 2007/64/EG och de fysiska eller juridiska personer som avses i artikel 26 i det direktivet, men inte de institut som förtecknas i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut⁽¹⁾ som omfattas av ett undantag i en medlemsstat i enlighet med artikel 2.3 i direktiv 2007/64/EG,
6. *betaltjänstanvändare*: en fysisk eller juridisk person som utnyttjar en betaltjänst i egenskap av betalare, betalningsmottagare eller både betalare och betalningsmottagare,
7. *betalningstransaktion*: en åtgärd som initieras av en betalare eller av eller via en betalningsmottagare som innebär placering, överföring eller uttag av medel, oberoende av eventuella underliggande förpliktelser mellan betalaren och betalningsmottagaren,
8. *betalningsorder*: varje instruktion som en betalare eller betalningsmottagare ger sin betaltjänstleverantör om att en betalningstransaktion ska genomföras,
9. *avgift*: en sådan avgift som en betaltjänstleverantör tar ut från betaltjänstanvändaren och som är direkt eller indirekt kopplad till en betalningstransaktion,

▼ MI

10. *medel*: sedlar och mynt, kontotillgodohavanden samt elektroniska pengar enligt definitionen i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet⁽²⁾,

▼ B

11. *konsument*: en fysisk person som agerar vid sidan av sin närings- eller yrkesverksamhet,
12. *mikroföretag*: ett företag som vid ingåendet av betaltjänstavtalet är ett företag i enlighet med definitionen i artikel 1 och artikel 2.1 och 2.3 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag⁽³⁾,
13. *förmedlingsavgift*: avgift som betalas mellan betalarens och betalningsmottagarens betaltjänstleverantörer för varje autogirering,
14. *autogiro*: en betaltjänst för debitering av en betalares betalkonto, där en betalningstransaktion initieras av betalningsmottagaren på grundval av det medgivande som betalaren lämnat till betalningsmottagaren, betalarens betaltjänstleverantör eller betalningsmottagarens egen betaltjänstleverantör,

⁽¹⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 267, 10.10.2009, s. 7.

⁽³⁾ EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.

▼B

15. *autogirosystem*: gemensamt regelverk, praxis och standarder som avtalats mellan betaltjänstleverantörer för utförande av autogireringar.

*Artikel 3***Avgifter för gränsöverskridande betalningar och motsvarande nationella betalningar****▼M1**

1. De avgifter som en betaltjänstleverantör tar ut av en betaltjänstanvändare för gränsöverskridande betalningar ska vara desamma som de avgifter som denna betaltjänstleverantör tar ut av betaltjänstanvändare för motsvarande nationella betalningar till samma värde och i samma valuta.

▼B

2. Vid bedömningen av om avgiftsnivån för en gränsöverskridande betalning är förenlig med punkt 1, ska en betaltjänstleverantör fastställa vad som är en motsvarande nationell betalning.

De behöriga myndigheterna ska utfärda riktlinjer för att fastställa motsvarande nationella betalningar när de bedömer det vara nödvändigt. De behöriga myndigheterna ska samarbeta aktivt inom den betalningskommitté som inrättats i enlighet med artikel 85.1 i direktiv 2007/64/EG för att säkerställa enhetliga riktlinjer för motsvarande nationella betalningar.

3. Om en medlemsstat har meddelat att denna förordning ska tillämpas på dess nationella valuta i enlighet med artikel 14, får en nationell betalning i denna medlemsstats valuta betraktas som motsvarande en gränsöverskridande betalning i euro.

4. Denna förordning ska inte tillämpas på valutaväxlingsavgifter.

*Artikel 4***Åtgärder för att underlätta automatiska betalningar**

1. I tillämpliga fall ska en betaltjänstleverantör underrätta betaltjänstanvändaren om betaltjänstanvändarens Iban-nummer och betaltjänstleverantörens BIC-kod.

Betaltjänstleverantören ska i tillämpliga fall också ange betaltjänstanvändarens Iban-nummer och sin BIC-kod på dennes kontoutdrag eller i en bilaga till detta.

Betaltjänstleverantören ska tillhandahålla betaltjänstanvändaren den information som krävs i enlighet med denna punkt utan kostnad.

▼M1

▼ M1

3. Betaltjänstleverantören får ta ut avgifter av betaltjänstanvändaren utöver de som uttas i enlighet med artikel 3.1, om denna användare ger betaltjänstleverantören instruktioner om att utföra den gränsöverskridande betalningen utan att meddela Iban-numret och, i förekommande fall och i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 av den 14 mars 2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009 ⁽¹⁾, den åtföljande BIC-koden för betalkontot i den andra medlemsstaten. Dessa avgifter ska vara rimliga och motsvara kostnaderna. De ska avtalas mellan betaltjänstleverantören och betaltjänstanvändaren. Betaltjänstleverantören ska informera betaltjänstanvändaren om tilläggsavgifternas storlek i god tid innan betaltjänstanvändaren blir bunden av ett sådant avtal.

▼ B

4. Om så är lämpligt med hänsyn till betalningstransaktionens natur ska den leverantör av varor och tjänster som accepterar betalningar som omfattas av denna förordning för all fakturering av varor och tjänster i gemenskapen underrätta sina kunder om sitt Iban-nummer och sin betaltjänstleverantörs BIC-kod.

*Artikel 5***Krav på betalningsbalansrapportering****▼ M1**

1. Med verkan från och med 1 februari 2016 ska medlemsstaterna avskaffa avvecklingsbaserade nationella rapporteringskrav för betaltjänstleverantörer för upprättande av betalningsbalansstatistik som rör deras kunders betalningstransaktioner.

▼ B

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, får medlemsstaterna fortsätta att samla in aggregerade uppgifter eller annan relevant lättillgänglig information, förutsatt att insamlingen inte har någon påverkan på direkthanteringen av betalningarna och fullt ut kan automatiseras av betaltjänstleverantörerna.

*Artikel 6***Förmedlingsavgifter för gränsöverskridande autogireringar**

Vid avsaknad av bilaterala avtal mellan betalarens och betalningsmottagarens betaltjänstleverantörer ska en multilateral förmedlingsavgift på 0,088 EUR, som ska betalas av betalningsmottagarens betaltjänstleverantör till betalarens betaltjänstleverantör, tillämpas på varje gränsöverskridande autogirering som utförs före den 1 november 2012, om inte berörda betaltjänstleverantörer har kommit överens om en lägre multilateral förmedlingsavgift.

⁽¹⁾ EUT L 94, 30.3.2012, s. 22.

▼B*Artikel 7***Förmedlingsavgifter för nationella autogireringar**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 2 och 3 ska en multilateral förmedlingsavgift eller annan överenskommen ersättning för en nationell autogirering som utförs före den 1 november 2009 och som tillämpas mellan betalningsmottagarens och betalarens betaltjänstleverantör tillämpas på alla nationella autogireringar som utförs före den ►**M1** 1 februari 2017 ◀.
2. Om en sådan multilateral förmedlingsavgift eller annan överenskommen ersättning sänks eller avskaffas före den ►**M1** 1 februari 2017 ◀, ska en sådan sänkning eller avskaffande tillämpas på alla nationella autogireringar som utförs före detta datum.
3. För det fall att det finns ett bilateralt avtal mellan betalningsmottagarens och betalarens betaltjänstleverantör för en nationell autogirering, ska punkterna 1 och 2 inte tillämpas, om den nationella autogireringen utfördes före den ►**M1** 1 februari 2017 ◀.

▼M1**▼B***Artikel 9***Behöriga myndigheter**

Medlemsstaterna ska utse de behöriga myndigheter som ska ansvara för att denna förordning efterlevs.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa behöriga myndigheter senast den 29 april 2010. De ska utan dröjsmål meddela kommissionen alla förändringar av dessa myndigheter.

Medlemsstaterna får utse befintliga organ till behöriga myndigheter.

Medlemsstaterna ska kräva att de behöriga myndigheterna effektivt bevakar att denna förordning efterlevs och vidtar alla åtgärder som krävs för att säkerställa sådan efterlevnad.

*Artikel 10***Klagomålsförfaranden för påstådda överträdelser av denna förordning**

1. Medlemsstaterna ska inrätta förfaranden som gör det möjligt för betaltjänstanvändare och andra berörda parter att lämna in klagomål till de behöriga myndigheterna om betaltjänstleverantörers påstådda överträdelser av denna förordning.

Medlemsstaterna får använda eller utvidga befintliga förfaranden i detta syfte.

2. När så är lämpligt, och utan att det påverkar rätten att få saken prövad i domstol i enlighet med nationell processrätt, ska de behöriga myndigheterna informera den part som har lämnat in ett klagomål om de förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol som fastställts i enlighet med artikel 11.

▼B*Artikel 11***Förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol**

1. Medlemsstaterna ska inrätta lämpliga och effektiva förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol för att avgöra sådana tvister mellan betaltjänstanvändare och deras betaltjänstleverantörer som gäller rättigheter och skyldigheter enligt denna förordning. För detta ändamål ska medlemsstaterna antingen utse redan befintliga organ, om så är lämpligt, eller inrätta nya organ.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa organ senast den 29 april 2010. De ska utan dröjsmål meddela kommissionen alla förändringar av dessa organ.
3. Medlemsstaterna får föreskriva att denna artikel endast ska tillämpas på betaltjänstanvändare som är konsumenter eller mikroföretag. I sådana fall ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om detta.

*Artikel 12***Samarbete över gränserna**

De olika medlemsstaternas behöriga myndigheter och organ med ansvar för klagomål och tvistlösning utanför domstol, som nämns i artiklarna 9 och 11, ska samarbeta aktivt och snabbt för att lösa gränsöverskridande tvister. Medlemsstaterna ska se till att ett sådant samarbete äger rum.

*Artikel 13***Sanktioner**

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17, ska medlemsstaterna senast den 1 juni 2010 fastställa bestämmelser om sanktioner för överträdelser av denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att bestämmelserna tillämpas. Dessa sanktioner ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa bestämmelser senast den 29 oktober 2010 och snarast meddela alla därefter gjorda förändringar som påverkar dem.

*Artikel 14***Tillämpning på andra valutor än euro**

1. En medlemsstat som inte har euro som sin valuta och som beslutar att tillämpa denna förordning, med undantag för artiklarna 6, 7 och 8, på sin nationella valuta, ska meddela kommissionen detta. Detta meddelande ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Den utvidgade tillämpningen av denna förordning ska få verkan fjorton dagar efter ett sådant offentliggörande.
2. En medlemsstat som inte har euro som sin valuta och som beslutar att utvidga tillämpningen av artikel 6, 7 eller 8, eller en kombination av dessa, på sin nationella valuta ska meddela kommissionen detta. Detta meddelande ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Den utvidgade tillämpningen av artikel 6, 7 eller 8 ska få verkan 14 dagar efter ett sådant offentliggörande.

▼ B

3. Meddelande enligt punkt 1 i den här artikeln krävs inte för de medlemsstater som den 29 oktober 2009 redan har följt meddelandeförfarandet enligt artikel 9 i förordning (EG) nr 2560/2001.

▼ M2*Artikel 15***Översyn**

1. Senast den 19 april 2022 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet, rådet, ECB och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén en rapport om tillämpningen och effekterna av denna förordning, vilken framför allt ska åtföljas av följande:

- a) En utvärdering av hur betaltjänstleverantörer tillämpar artikel 3 i denna förordning, ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/518 ⁽¹⁾.
- b) En utvärdering av utvecklingen av volymer och avgifter för nationella och gränsöverskridande betalningar i medlemsstaternas nationella valutor och i euro sedan antagandet av förordning (EU) 2019/518.
- c) En utvärdering av effekterna av artikel 3 i denna förordning, ändrad genom förordning (EU) 2019/518, för utvecklingen av valutaväxlingsavgifter och andra avgifter som avser betaltjänster, både för betalare och betalningsmottagare.
- d) En utvärdering av den uppskattade effekten av ändringen av artikel 3.1 i denna förordning till att täcka medlemsstaternas alla valutor.
- e) En utvärdering av hur tillhandahållare av valutaväxlingstjänster tillämpar informationskraven i artiklarna 3a och 3b i denna förordning och den nationella lagstiftning som genomför artiklarna 45.1, 52.3 och 59.2 i direktiv (EU) 2015/2366, och huruvida dessa bestämmelser har ökat transparensen när det gäller valutaväxlingsavgifter.
- f) En utvärdering av huruvida och i vilken omfattning tillhandahållare av valutaväxlingstjänster har haft svårigheter i samband med den praktiska tillämpningen av artiklarna 3a och 3b i denna förordning och den nationella lagstiftning som genomför artiklarna 45.1, 52.3 och 59.2 i direktiv (EU) 2015/2366.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/518 av den 19 mars 2019 om ändring av förordning (EG) nr 924/2009 vad gäller vissa avgifter för gränsöverskridande betalningar i unionen och valutaväxlingsavgifter (EUT L 91, 29.3.2019, s. 36).

▼ M2

- g) En kostnads-nyttanalyt av de kommunikationskanaler och -tekniker som använts av eller finns tillgängliga för tillhandahållare av valutaväxlingstjänster och som ytterligare kan öka transparensen när det gäller valutaväxlingsavgifter, inbegripet en utvärdering av huruvida det finns vissa kanaler som betaltjänstleverantörer bör vara skyldiga att erbjuda för lämnandet av den information som avses i artikel 3a. Analysen ska även omfatta en utvärdering av den tekniska möjligheten att offentliggöra informationen i artikel 3a.1 och 3a.3 i denna förordning samtidigt, före initieringen av varje transaktion, för alla tillgängliga valutaväxlingsalternativ i en uttagsautomat eller på försäljningsstället.
- h) En kostnads-nyttanalyt av att ge betalaren möjlighet att blockera den valutaväxlingsfunktion som erbjuds av en annan part än betalarens betaltjänstleverantör i en uttagsautomat eller på försäljningsstället och att ändra sina preferenser i detta avseende.
- i) En kostnads-nyttanalyt av att införa ett krav för betalarens betaltjänstleverantör att vid tillhandahållande av valutaväxlingstjänster i samband med en enskild betalningstransaktion tillämpa den valutaväxlingskurs som var tillämplig vid tidpunkten för initieringen av transaktionen vid clearing och avveckling av transaktionen.

2. Den rapport som avses i punkt 1 i denna artikel ska omfatta åtminstone perioden från och med den 15 december 2019 till och med den 19 oktober 2021. Den ska ta hänsyn till särdragen för olika betalningstransaktioner och särskilt göra skillnad mellan transaktioner som initierats i en uttagsautomat och på försäljningsstället.

När kommissionen utarbetar sin rapport får den använda de uppgifter som samlats in av medlemsstater med avseende på punkt 1.

▼ B*Artikel 16***Upphävande**

Förordning (EG) nr 2560/2001 ska upphöra att gälla den 1 november 2009.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

*Artikel 17***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 november 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.